

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VARAŽDINU
Varaždin, Braće Radić 2

Poslovni broj: 13 P-8/2021-56

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

Općinski sud u Varaždinu, po sutkinji Dubravki Kraljić, u pravnoj stvari tužitelja Stečajne mase iza Tomislav – gradnja d.o.o. u stečaju, Jalkovec, Braće Radić 20, OIB: 19956029992, zastupanog po punomoćniku Marku Hreljcu, odvjetniku iz Varaždina, protiv 1. tuženika Tihomira Rožmarića, OIB: 44673893071, i 2. tuženice Selme Rožmarić, OIB:57133125412, oboje iz Marčana, Vinička 52, oboje zastupani po punomoćnici Lei Kalda, odvjetnici iz Zagreba, nakon zaključene glavne javne rasprave 27. rujna 2022. u prisutnosti stranaka i njihovih punomoćnika, te objave presude 27. listopada 2022.

p r e s u d i o j e

I/ U cijelosti se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Bojane Štimac iz Varaždina broj Ovr-318/09 od 26. kolovoza 2009. godine kojim je naloženo prvotuženiku Tihomiru Rožmariću i drugotuženici Selmi Rožmarić da tužitelju Tomislav – gradnja d.o.o. Novi Marof, Matije Gupca 14, solidarno isplate iznos od 173.919,64 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. travnja 2009. do isplate, te troškove ovršnog postupka u iznosu od 5.708,62 kn, te se tužbeni zahtjev odbija.

II/ Nalaže se tužitelju Stečajnoj masi iza Tomislav – gradnja d.o.o. u stečaju Jalkovec, Braće Radić 20, OIB: 19956029992, da prvotuženiku Tihomiru Rožmariću i drugotuženici Selmi Rožmarić naknadi troškove postupka u iznosu od 30.625,00 kn (trideset tisuća šesto dvadeset pet kuna) / 4.064,64 EUR (četiri tisuće šezdeset četiri eura i šezdeset četiri centa)¹, u roku od 15 dana.

i r i j e š i o j e

Utvrđuje se da je povučen tužiteljev prijedlog za osiguranje od 13. travnja 2018 i 23. listopada 2019.

---

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Obrazloženje

1. Tužitelj Tomislav – gradnja d.o.o. Novi Marof podnio je kao ovrhovoditelj prijedlog za ovrhu protiv ovršenika, sada prvotuženika Tihomira Rožmarića i drugotuženice Selme Rožmarić, na temelju vjerodostojne isprave – računa broj R1 02/2009 od 26. ožujka 2009. godine, kojim potražuje isplatu iznosa od 173.919,64 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. travnja 2009. do isplate, kao i troškove ovršnog postupka, na temelju kojeg je javni bilježnik Bojana Štimac iz Varaždina donijela rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave broj Ovr-318/09 od 26. kolovoza 2009.

2. Protiv navedenog rješenja ovršenici su pravovremeno podnijeli prigovor pa je rješenjem ovog suda broj Ovr-1046/09 od 26. siječnja 2010. isto stavljeno izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha te su ukinute provedene ovršne radnje, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. U prigovoru protiv rješenja o ovrsi tuženici osporavaju da bi ikada išta naručili odnosno primili od tužitelja, kao i da bi s njime imali ikakav ugovorni ili izvanugovorni poslovni odnos. Navode da račun na kojem ovrhovoditelj tužitelj temelji prijedlog za ovrhu nije vjerodostojna isprava, već se radi o krivotvorini što je razvidno iz samog pismena koje ovrhovoditelj označava kao račun 02/2009 i to kao da je izdan 26. ožujka 2009., a u njemu je napomena da je dio računa plaćen 31. prosinca 2008. što je također netočno jer tuženici tužitelju nisu ništa platili iz jednostavnog razloga što od njega nikada nisu ništa naručili niti im je tužitelj išta radio.

4. U podnesku od 1. lipnja 2010. tužitelj navodi da je njegov predstavnik Slavko Petrić kao ovlaštena osoba u proljeće 2008. s tuženicima kao investitorima sklopio usmeni ugovor o izvođenju građevinskih radova na stambenom objektu u Marčanu koji se nalazi na katastarskoj čestici broj 555 k.o. Marčan. Prije početka građevinskih radova tužitelj je tuženicima sačinio i ponudu u kojoj su bili opisom navedeni građevinski radovi s obrazloženjem tih radova i rokom naplate. Tužitelj je građevinske radove izvodio u razdoblju od 11. kolovoza 2008. do 29. listopada 2008. prema projektu Tender d.o.o. Čakovec. Ukupna cijena izvedenih građevinskih radova iznosila je 183.919,64 kn, time da je drugotuženica na ime tražbine tužitelja dana 31. prosinca 2008. uz pismenu potvrdu platila tužitelju 10.000,00 kn. Budući da tuženici nakon toga nisu iskazali spremnost i namjeru da podmire preostali dio tražbine, tužitelj je pokrenuo ovršni postupak.

5.1. U podnesku od 21. ožujka 2012. tuženici, osim već istaknutih prigovora, ističu kako drugotuženica nema nikakvih vlasničkih prava na predmetnoj nekretnini. Ukazuju na to da je u vrijeme za koje tužitelj tvrdi da je izvodio građevinske radove jedina osoba ovlaštena za zastupanje tužitelja bio samo Tomislav Petrić što je razvidno iz sudskog registra za tužitelja, nadalje na činjenicu da tužitelj u vrijeme 2008. i 2009. nije imao licencu – dozvolu Ministarstva građenja za izvođenje građevinskih radova visokogradnje u skladu s Pravilnikom o građenju odnosno da nije imao uvjete za pristupanje izvođenju građevinskih radova i potrebitu dokumentaciju sukladno članku 254. Zakona o prostornom uređenju i gradnji, a što je pretpostavka za izdavanje računa. Naime, tuženici pojašnjavaju da zbog problematike u vezi međašne linije sa susjednom parcelom u to vrijeme nisu mogli ishoditi lokacijsku, a kamoli građevinsku dozvolu za rekonstrukciju starog objekta budući da se kod pripreme dokumentacije

ispostavilo da zapadni ugao objekta starog cca 250 godina prelazi za cca 1,5 m u susjednu parcelu koja nije bila u vlasništvu tuženika, pa zato nije zaključivan nikakav ugovor s bilo kojom ovlaštenom građevinskom tvrtkom.

5.2. U podnesku od 13. prosinca 2021. tuženici ustraju na prigovoru promašene aktivne i pasivne legitimacije. Iako prvotuženik Tihomir Rožmarić ne spori da je za njega određene građevinske radove izvodio Slavko Petrić koji u trgovačkom društvu Tomislav-gradnja d.o.o. nije bio ni osnivač ni direktor, već je to bio njegov sin Tomislav Petrić koji sa cijelim poslom i ovim postupkom nema nikakvu poveznicu, a što ne spori niti sam tužitelj, tuženici smatraju kako trgovačko društvo nije, niti je moglo izvoditi ikakve građevinske radove za tuženike. Ističu da u konkretnom slučaju nije uopće mogao nastati obveznopravni odnos sklapanjem ugovora o građenju iz članka 620. stavak 1. i stavak 2. Zakona o obveznim odnosima budući da je zakonom propisana pisana forma tog ugovora, a prema članku 293. ZOO ugovor koji nije sklopljen u propisanom obliku nema pravni učinak. U odnosu na izjavu temeljem koje je navodno Slavko Petrić kao zaposlenik društva Tomislav – gradnja d.o.o. bio ovlašten sklapati poslove u ime društva, a koju izjavu tuženici smatraju fabriciranom za potrebe ovog postupka, tuženici upućuju na odredbe Zakona o trgovačkim društvima koje određuju osobe ovlaštene za zastupanje trgovačkog društva prema kojima društvo s ograničenom odgovornošću zastupa direktor društva, a nikako bilo koji zaposlenik, te bi takav pravni posao, čak i da je nastao, bio ništav, na što sud pazi po službenoj dužnosti. Osim i ranije isticanih okolnosti da predmetno trgovačko društvo nije imalo dozvolu nadležnog Ministarstva za izvođenje građevinskih radova visokogradnje, pa sukladno zakonskim odredbama (članak 254. Zakona o prostornom uređenju i gradnji te članak 32. Zakona o arhitektonskim i inženjerskim poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji) nije imalo uvjete za pristupanje izvođenju građevinskih radova i potrebitu dokumentaciju, a što je pretpostavka za zaključenje ugovora i izdavanje računa, tuženici ističu i da tužitelj nije vodio građevinski dnevnik niti bilo kakvu drugu dokumentaciju propisanu spomenutim zakonom, a što smatraju da također upućuje na činjenicu kako predmetno trgovačko društvo niti nije izvodilo radove na nekretnini prvotuženika, zbog čega nije niti moglo izdati račun za usluge. Nadalje tuženici ističu da je Slavko Petrić u nekoliko navrata primio novac od tuženika u gotovini te niti on sam ne spori primitak tog iznosa od 10.000,00 kn koji je od drugotuženice navodno primio na ime utuženih radova, a suočen s iskazom svjedoka Tomislava Kerhata priznao je i primitak daljnjeg iznosa od 20.000,00 kn, no tada je promijenio priču te je počeo tvrditi da je iznos od 20.000,00 kn primljen valjda za radove koje je osobno izvodio „na crno“ na drugom objektu, a da se utuženi iznos odnosi na radove na starom objektu. Nelogičnim tuženici smatraju iskaze svjedoka – radnika koji su bili zaposlenici trgovačkog društva Tomislav – gradnja d.o.o. koji su opisivali rad na dva objekta pod vodstvom Slavka Petrića, a za što su navodno bili plaćeni od strane Tomislav – gradnja d.o.o. Tuženici ponovo ističu kako nikada niti jedan od njih nije imao nikakvih saznanja o postojanju spomenutog trgovačkog društva, već su sve dogovarali sa Slavkom Petrićem kojemu su pak plaćali u gotovini te nije jasno kako su uopće mogli znati da su navodno stupili u neki obveznopravni odnos s tužiteljem i da mu nešto navodno duguju. U istom podnesku tuženici tvrde da isprave koje je tužitelj dostavio u ovom postupku njima nikada nisu prezentirane prije ovog postupka. Pri tome u odnosu na ponudu 74/2008 ističu da ne sadrži nikakve cijene pa stoga, čak i da je prezentirana nekom od tuženika, nije niti mogla biti prihvaćena niti bi njezinim prihvaćanjem mogao nastati kakav obveznopravni odnos ili ugovor budući da nedostaju svi bitni sastojci tog eventualnog ugovora. Tuženici primjećuju da u toj ponudi kao izvođač nije navedeno trgovačko društvo Tomislav gradnja d.o.o., već

Tomislav gradnja vl. Tomislav Petrić te primjećuju da je Slavko Petrić iskazivao kako je za tuženike počeo raditi već u proljeće 2008., a ponuda nosi datum 5. kolovoza 2008., pa tako nije mogla biti temeljem nastanka obveznog odnosa. Isto tako, obračun tih radova od 25. studenoga 2008. nije izdalo trgovačko društvo Tomislav gradnja d.o.o., već eventualno obrt Tomislava Petrića koji je u to vrijeme imao registriran obrt Tomislav gradnja, u kojem je obrtu Slavko Petrić djelovao kao stručna osoba – zidar s položenim majstorskim ispitom, a što proizlazi iz naznake na obračunu: Tomislav - gradnja vl. Tomislav Petrić, što je oznaka obrta, a ne trgovačkog društva koji u svojoj tvrtci (u nazivu) ima i oznaku oblika trgovačkog društva odnosno d.o.o. i nema vlasnike. Navedeni obrt Tomislava Petrića brisan je 17. ožujka 2009. u čemu tuženici vide razlog pojavljivanja trgovačkog društva Tomislav – gradnja d.o.o. koje je izdalo utuženi račun 9 dana nakon brisanja obrta, a gotovo 5 mjeseci od završetka radova i 4 mjeseca od obračuna. Osim toga, ni ponuda ni obračun ne nose potpis direktora niti pečat trgovačkog društva. Izdani račun je u formi i sadržaju izuzetno problematičan i poriče mu se svojstvo vjerodostojne isprave jer ne sadrži nikakvu specifikaciju količina i vrsta radova, količinu utrošenih radnih dana i sati, broj radnika, upotrijebljene materijale i njihove količine, a navedeno ne sadrži niti naknadno sačinjeni Obračun od 25. studenoga 2008. Iz bankovnih podataka dostavljenih u spis proizlazi kako iznos od 10.000,00 kn koji je Slavko Petrić primio 31. prosinca 2008. nikada nije položen na poslovni račun trgovačkog društva Tomislav gradnja d.o.o. pa sasvim sigurno nije niti proveden u knjigovodstvu tužitelja. Iz iste dokumentacije vidljivo je i kako Tomislav gradnja d.o.o. radnicima gotovo uopće nije isplaćivalo plaće i doprinose, pa je tako u razdoblju u kojem su navodno u svojstvu zaposlenika Tomislav gradnje d.o.o. radili kod tuženika Tomislavu Česi isplaćene 4 plaće, Ivanu Martiniću 2 plaće, a Slavku Petriću niti jedna plaća, kao ni direktoru Tomislavu Petriću (Gordani Petrić koja prema podacima HZMO-a o nikada nije bila zaposlena kod tužitelja isplaćene su 4 plaće). U tom smislu tužitelj ističe kako je svjedok Ivan Martinić lažno iskazao kako je u svojstvu zaposlenika tužitelja radio kod tuženika 6-7 mjeseci, a zaposlen je kod tužitelja tek 15. rujna 2008. pa je nejasno u kojem je svojstvu radio do tada 4-5 mjeseci ako su radovi dovršeni početkom 11. mjeseca. S druge strane se postavlja i pitanje kako su to ti radnici istovremeno radili i „u fušu“ za Slavka Petrića na drugom objektu na istom gradilištu, a za što je u cijelosti plaćen gotovinom i kako su za to plaćeni. Na temelju svega navedenog tuženici smatraju da je trgovačko društvo Tomislav gradnja d.o.o. poslovalo izuzetno neuredno i nezakonito, iz prometa po računu vidljivo je da se s računa dizala gotovina u iznosima gotovo cjelokupnih skromnih ostvarenih prihoda ili su se isti isplaćivali u gotovini na ime materijalnih troškova te je jasno kako je to trgovačko društvo u konačnici završilo u stečaju, a od 2009. u trajnoj blokadi. Stoga izdavanje predmetnog računa tuženici smatraju pokušajem da se pribavi novac od tuženika, a ne sačinjavanjem vjerodostojne isprave za stvarno pružene usluge. Slijedom svega navedenog smatraju kako je nedvojbeno da tuženici nisu ni u kakvoj obvezi plaćanja prema tužitelju od kojeg nisu ništa naručili, s kojim nisu ništa ugovorili te s kojim nisu ni u kakvom pravnom ili drugom odnosu.

6. U podnesku od 21. siječnja 2022. tužitelj ističe da je Slavko Petrić u vrijeme izvođenja predmetnih građevinskih radova bio zaposlenik tužitelja kod kojega je obavljao poslove voditelja gradnje, a imao je i ovlaštenje izdano od odgovorne osobe tužitelja da u ime i za račun tužitelja obavlja poslove: pronalaženja poslova, dogovaranja i zaključivanja poslova te obračun izvedenih radova, kako to proizlazi i iz izjave tužitelja od 1. prosinca 2007. Predmetne radove izvodili su zaposlenici tužitelja Tomislav Česi, Ivan Martinić i Slavko Petrić, koja je činjenica potvrđena i podacima

HZMO. Tužitelj ističe da je u kaznenom postupku kod Općinskog suda u Križevcima pod brojem K-127/2011 koji je vođen po kaznenoj prijavi prvotuženika također dokazano da je predmetne građevinske radove na nekretnini tuženika izvodio upravo tužitelj kao trgovačko društvo. Iako među strankama nije sklopljen pisani ugovor o građenju, sklopljen je usmeni ugovor o djelu iz članka 590. Zakona o obveznim odnosima za čiju se valjanost ne traži pisani oblik, kojim se ugovorom tužitelj obvezao za tuženike izvesti određene građevinske radove, a tuženici su se obvezali platiti mu te izvedene radove. Tužitelj ističe da je u vrijeme izvođenja radova bio registriran za djelatnost građenja, projektiranja i nadzora nad gradnjom, kako to proizlazi i iz povijesnog izvotka iz sudskog registra. Ističe da nije vodio građevinski dnevnik iz razloga što tuženici kao investitori nisu angažirali nadzornog inženjera koji bi kao ovlaštena osoba ovjeravao upise u građevinski dnevnik. Uplata iznosa od 10.000,00 kn koju je Slavko Petrić primio 31. prosinca 2008., a za što je imao ovlaštenje odgovorne osobe tužitelja, evidentirana je na računu broj 02/2009 od 26. ožujka 2009. izdanom od strane tužitelja. Iznos od 20.000,00 kn koji spominju tuženici nema veze s predmetom postupka, a netočan je i navod tuženika da tuženicima ponuda broj 78/2008 te obračun od 25. studenoga 2008. nikada nisu prezentirani prije predmetnog postupka, dok u predmetnom obračunu omaškom nije navedena oznaka „d.o.o.“, ali je netočno da bi navedeno bio dokaz o sastavljanju obračuna od strane obrta u vlasništvu Tomislava Petrića. Naime iz izvotka iz obrtnog registra proizlazi naziv obrta „TOMI-SLAV GRADNJA vl. Tomislava Petrića“ koji je bio registriran na adresi Ludbreška 5, Varaždin, dok je trgovačko društvo naziva Tomislav – gradnja d.o.o. bilo registrirano u Novom Marofu, na adresi Matije Gupca 14, pa je jasno da predmetni obračun nije sastavljen od strane obrta, već upravo od tužitelja. Na računu broj 02/2009 od 31. ožujka 2009. na temelju kojega je i pokrenut ovaj postupak, jasno su naznačeni podaci tužitelja: njegov žiro-račun i matični broj, isti je ovjeren pečatom tužitelja te je potpisan od strane ovlaštene osobe tužitelja. Nadalje tužitelj ističe da način njegovog poslovanja ne utječe na činjenicu da je tužitelj na nekretnini tuženika izveo određene građevinske radove koje mu tuženici nisu platili, a niti bi eventualno neuredno ili nezakonito poslovanje tužitelja predstavljalo osnovu temeljem koje bi se tuženici mogli osloboditi svoje obveze na isplatu radova koji su očito i nesporno od strane tužitelja izvršeni na nekretnini tuženika.

7.1. Tijekom postupka sud je sukladno prijedlogu stranaka rješenjem donesenim na ročištu 23. ožujka 2012. prekinuo ovaj parnični postupak do okončanja postupka pod brojem 127/11 pred Općinskim sudom u Križevcima koji je pokrenut zbog kaznenog djela krivotvorenja isprave. Navedeni kazneni postupak pravomoćno je okončan donošenjem presude Općinskog suda u Križevcima broj K-127/11-17 od 26. siječnja 2012., koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Varaždinu broj KŽ.272/12-2 od 18. travnja 2012., a kojom je okrivljenik Tomislav Petrić oslobođen od optužbe da bi dana 20. ožujka 2009. kao direktor trgovačkog društva Tomislav - gradnja d.o.o. Novi Marof izdao račun broj 02/2009 za izvedene građevinske radove na objektu u Vinici u iznosu od 183.919,64 kn te temeljem takvog računa pokrenuo ovršni postupak Ovr-318/09 kod javnog bilježnika Bojane Štimac, iako je znao da sa oštećenicima nije zaključio ugovor o građenju niti obavljao građevinske radove na njihovom objektu, dakle da bi na taj način počinio kazneno djelo protiv vjerodostojnosti isprava – krivotvorenjem isprave – označeno u članku 313. stavak 1. točka 1. u svezi s člankom 311. stavak 1. Kaznenog zakona, te je nakon pravomoćnog okončanja navedenog kaznenog postupka ovaj parnični postupak nastavljen sukladno rješenju broj P-61/17-2 od 9. veljače 2017.

7.2. Nadalje, budući da je tijekom ovog postupka nad tužiteljem Tomislav-gradnja d.o.o. otvoren i istovremeno zaključen stečajni postupak te je društvo rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu broj Tt-13/4157-2 od 18. prosinca 2014. brisano iz sudskog registra, a u sudski registar upisana je stečajna masa iza brisanog subjekta pod nazivom: Stečajna masa iza Tomislav – gradnja d.o.o. za graditeljstvo, trgovinu i usluge „u stečaju“ sa sjedištem u Jalkovcu, Braće Radić 20, s OIB: 19956029992, koji zastupa Jelena Stankus – Tkalec kao stečajna upraviteljica, to je sud najprije rješenjem broj P-57/2019-7 od 30. travnja 2019. utvrdio da je u ovom parničnom predmetu nastupio prekid postupka zbog otvaranja stečaja nad tužiteljem odnosno prestanka postojanja istog sukladno članku 212. točka 4. i točka 5. ZPP, a potom je po prijedlogu stečajne upraviteljice pravnog sljednika tužitelja - Stečajne mase iza Tomislav – gradnja d.o.o. u stečaju rješenjem broj P-8/2021-2 od 11. siječnja 2021. postupak nastavio naznačujući (u uvodu i u obrazloženju rješenja) kao novog tužitelja upravo Stečajnu masu iza Tomislav – gradnja d.o.o. u stečaju.

8. Tužitelj je podnescima od 13. travnja 2018. i 23. listopada 2019. stavio prijedlog za osiguranje svoje novčane tražbine određivanjem privremene mjere zabranom prvotuženiku Tihomiru Rožmariću kao protivniku osiguranja da optereti odnosno otuđi određene nekretnine i to do pravomoćnog okončanja postupka, no od tog je prijedloga za osiguranje na ročištu za glavnu raspravu 7. srpnja 2022. odustao, zbog čega je odlučeno kao u izreci rješenja.

9. Zbog promjene sastava suda na ročištu 7. srpnja 2022. glavna rasprava počela je iznova sukladno članku 315. st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19; dalje: ZPP). Na toj raspravi sud je u dokaznom postupku saslušao vještakinju Martinu Cesar Kelemen povodom prigovora tuženika na njezin nalaz i mišljenje, saslušao je Tomislava Petrića kao direktora i zakonskog zastupnika pravnog prednika tužitelja te tuženike, izvršio je uvid u svu dokumentaciju u spis, uvid u spis Općinskog suda u Križevcima broj K-127/11, pročitao zapisnike s iskazima svjedoka: Tomislava Česija, Ivana Martinića, Tomislava Kerhata, Marka Đurina i Slavka Petrića, te zapisnik s očevida od 8. srpnja 2021., nalaz i mišljenje vještakinje te očitovanje vještakinje na prigovore tuženika od 29. travnja 2022. Kao nepotreban odbijen je prijedlog stranaka da se od vještakinje zatraži dodatno vještačenje na način da vrijednost građevinskih radova koju je iskazala u svom nalazu i mišljenju izrazi prema vrijednostima koje su vrijedile za 2008. godinu, a to iz razloga što je ovaj sud stajališta da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno prednje navedenim dokazima za donošenje pravilne i zakonite odluke. Iako je sud na ročištu 7. srpnja 2022. zaključio glavnu raspravu, istu je rješenjem od 19. kolovoza 2022. preotvorio radi dopune dokaznog postupka ponovnim saslušanjem svjedoka Tomislava Kerhata i Slavka Petrića, za što se potreba ukazala nakon saslušanja stranaka, te je ponovo saslušao ove svjedoke na raspravi 27. rujna 2022.

10. Na temelju ovako provedenog dokaznog postupka, nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog provedenog dokaznog postupka, sve sukladno čl. 8. ZPP sud je odlučio kao u izreci.

11.1. Predmet spora je potraživanje tužitelja s osnova naknade po računu broj R1 02/2009 od 26. ožujka 2009. za izvršene građevinske radove na nekretnini prvotuženika koja se nalazi u Marčanu.

12.1. Nije sporno da su na nekretnini u Marčanu čiji je vlasnik prvotuženik izvedeni određeni građevinski radovi za koje tužitelj u ovom postupku potražuje naknadu, no sporno je prije svega između kojih je osoba predmetni ugovor sklopljen, i to kako sa strane izvođača, tako i sa strane naručitelja radova. Naime, tuženici osporavaju tužitelju aktivnu legitimaciju tvrdeći da s tužiteljem nikada nisu sklopili nikakav ugovor o izvođenju radova, već tvrde da je takav ugovor sklopio prvotuženik Tihomir Rožmarić i to sa Slavkom Petrićem osobno, pri čemu drugotuženica Selma Rožmarić nije sudjelovala kao naručitelj radova, zbog čega je sporna i njezina pasivna legitimacija.

12.2. S obzirom na nespornu činjenicu da je ugovor sklopljen usmeno, valja reći da je odredbom članka 620. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08; koje su odredbe bile na snazi u vrijeme izdavanja računa i izvođenja radova, dalje: ZOO) propisano da se ugovorom o građenju izvođač obvezuje prema određenom projektu izgraditi u ugovorenom roku određenu građevinu na određenom zemljištu ili na takvom zemljištu odnosno na postojećoj građevini izvesti kakve druge građevinske radove, a naručitelj se obvezuje isplatiti mu za to određenu cijenu. Prema daljnjoj odredbi članka 620. stavak 2. ZOO ugovor o građenju mora biti sklopljen u pisanom obliku.

12.3. U konkretnom slučaju nesporno je da između stranaka nije sklopljen nikakav pisani ugovor, zbog čega, a s obzirom da je ugovor o građenju sukladno ovdje navedenoj zakonskoj odredbi formalan ugovor, između stranaka nije sklopljen ugovor o građenju. Stoga valja primijeniti odredbe ugovora o djelu te je tako relevantna odredba čl. 590. ZOO kojom je propisano da se ugovorom o djelu izvođač obvezuje obaviti određeni posao, a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu, a za koji ugovor zakon ne propisuje nikakav poseban oblik u kojem isti mora biti sklopljen.

12.4. Na prvenstveno sporne činjenice aktivne legitimacije tužitelja i pasivne legitimacije drugotuženice sud je izvršio uvid u priloženu dokumentaciju te je saslušao stranke i svjedoke.

13.1. Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige od 27. ožujka 2009. za nekretninu upisanu u z.k.ul. 1067 k.o. Marčan utvrđeno je da je isključivi vlasnik ove nekretnine Tihomir Rožmarić iz Varaždina, ovdje prvotuženik, što je među strankama i nesporna činjenica.

13.2. Uvidom u izjavu od 1. prosinca 2007., na kojoj stoji naznaka davatelja izjave „Tomislav gradnja d.o.o., Matije Gupca 14, Novi Marof“ te štambilj navedenog trgovačkog društva i potpis, utvrđeno je da istom Tomislav Petrić kao direktor ovog trgovačkog društva imenuje zaposlenika Slavka Petrića kao stručnu osobu da za navedenu tvrtku samostalno može obavljati pronalaženje poslova, dogovaranje i zaključivanje poslova te obračun izvedenih radova.

13.3. Uvidom u ponudu 74/2008 od 5. kolovoza 2008. za gradnju objekta u Vinici (Marčan) u vlasništvu obitelji Rožmarić iz Varaždina utvrđeno je da se u istoj navodi kako s jedne strane obitelj Rožmarić odnosno Tihomir i Selma Rožmarić iz Varaždina kao investitor te predstavnik Tomislav gradnje Slavko Petrić zaključuju da se za gradnju objekta odabire "Tomislav gradnja vl. Tomislava Petrića", a navedena ponuda nije potpisana ni od koje strane.

13.4. Uvidom u Obračun izvedenih građevinskih radova na objektu u Vinici (Marčan) obitelji Rožmarić Tihomira i Selme iz Varaždina od 25. studenoga 2008. utvrđeno je da je isti sastavljen od strane „Tomislav gradnja, vl. Petrić Tomislav, Matije Gupca 14, Novi Marof“, no isti nije potpisan niti poštambiljan.

13.5. Uvidom u račun broj R1 02/2009 od 26. ožujka 2009. utvrđeno je da je isti izdan od strane izdavatelja naznačenog kao „Tomislav – gradnja“ s adresom Matije Gupca 14, Novi Marof, MB: 2280221 i to Tihomiru i Selmi Rožmarić, za građevinske radove na objektu u Vinici (Marčan) za iznos od ukupno 183.919,64 kn, pri čemu je stavljena napomena da je 31. prosinca 2008. uplaćeno 10.000,00 kn. Račun sadrži štambilj Tomislav–gradnja d.o.o. Novi Marof i potpis Tomislava Petrića.

13.6. Uvidom u izjavu Josipa Stričaka iz Radešića 67 utvrđeno je da istom imenovani potvrđuje da je u Vinici, mjesto Marčan, kao građevinski obrtnik bio na ispomoći gradnje objekta za „Tomislav gradnju iz Novog Marofa“, koje je radove izvodio od proljeća do jeseni 2008., svakodnevno s 5 do 6 djelatnika. Uvidom u pisanu izjavu Slavka Petrića utvrđeno je da isti izjavljuje da je radio na gradilištu u Vinici, mjesto Marčan, u razdoblju od proljeća do jeseni 2008. kao zaposlenik Tomislav-gradnje d.o.o. i to kao voditelj gradnje imenovan od strane navedene firme. Uvidom u izjave Ivana Martinića i Tomislava Česi utvrđeno je da isti izjavljuju da su radili na istom gradilištu u istom razdoblju od proljeća do jeseni 2008. kao zaposlenici Tomislav-gradnja d.o.o. iz Novog Marofa, Matije Gupca 14. Uvidom u izjave Marijana Lazara, Marka Đurina i Tomislava Kerhata utvrđeno je da isti izjavljuju da su izvodili određene radove kod Tihomira i Selme Rožmarić u Vinici, u razdoblju od proljeća do jeseni 2008. te da je u navedenom razdoblju na istom mjestu građevinske radove izvodio Slavko Petrić s firmom svoga sina Tomislava, a navedeni izvođač svakodnevno je dolazio na gradilište sa pet do šest djelatnika što je imenovanima poznato jer su zajedno surađivali tokom cijele gradnje objekta.

13.7. Uvidom u presudu Općinskog suda u Križevcima broj 127/11-17 od 26. siječnja 2012. utvrđeno je da je istom Tomislav Petrić kao okrivljenik oslobođen optužbe da bi dana 20. ožujka 2009. kao direktor trgovačkog društva Tomislav gradnja d.o.o. Novi Marof izdao račun broj 02/2009. za izvedene građevinske radove na objektu u Vinici u iznosu od 183.919,64 kn te temeljem takvog računa pokrenuo ovršni postupak broj Ovr-318/09 kod javnog bilježnika Bojane Štimac, iako je znao da sa oštećenima nije zaključio ugovor o građenju niti obavljao građevinske radove na njihovom objektu, dakle da bi s ciljem da ostvari nepripadnu imovinsku korist izradio lažnu vjerodostojnu ispravu, čime bi počinio kazneno djelo protiv vjerodostojnosti isprava – krivotvorenjem isprave – označeno u članku 313. stavak 1. točka 1. u svezi s člankom 311. stavak 1. Kaznenog zakona, a ova je presuda potvrđena presudom Županijskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Koprivnici broj Kž.272/12-2 od 18. travnja 2012., a što je utvrđeno i uvidom u navedeni kazneni spis Općinskog suda u Križevcima broj K.127/11. Ovdje, međutim, valja napomenuti da sud u parničnom postupku nije vezan kaznenom presudom kojom je okrivljenik oslobođen od optužbe budući da je prema članku 12. stavak 3. ZPP sud u parničnom postupku vezan u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti počinitelja za pravomoćnu presudu kaznenog suda kojem se optuženik oglašava krivim, zbog čega je sud u ovom parničnom postupku utvrđivao relevantne činjenice na temelju svoje ocjene dokaza koji su izvedeni tijekom ovog postupka, a na način kako je to propisano u članku 8. ZPP.

13.8. Uvidom u pribavljene podatke banaka i to u pregled prometa po računu Tomislav-gradnja d.o.o. kod Privredne banke Zagreb d.d. za 2008. godinu (stranica 97 do 103 spisa) te pregled prometa po računu kod Privredne banke Zagreb d.d.

11. kolovoza 2008. do 30. travnja 2009. (stranica 128 do 141 spisa) utvrđeno je da u tim podacima nije vidljiva uplata iznosa od 10.000,00 kn koja bi se vremenski poklapala s primitkom iznosa od 10.000,00 kn od strane Slavka Petrića, koji primitak novčanog iznosa s osnova ovdje predmetnih izvedenih radova od strane Slavka Petrića tijekom ovog postupka između stranaka nije sporan, štoviše tužitelj je o tome stavio i napomenu na račun temeljem kojega je i pokrenuo ovaj postupak, dok iz dopisa Podravske banke d.d. od 1. travnja 2021. proizlazi da Tomislav gradnja d.o.o. u predmetnom periodu nije imao otvoren račun u toj banci.

13.9. Uvidom u podatke HZMO, Područne službe u Varaždinu od 4. veljače 2021. utvrđeno je da su, između ostalih, kao osiguranici prijavljeni kod Tomislav – gradnja d.o.o. Novi Marof evidentirani Slavko Petrić u razdoblju od 1. studenoga 2007. do 20. lipnja 2009., Ivan Martinić u razdoblju od 15. rujna 2008. do 30. studenoga 2009., Tomislav Česi od 1. ožujka 2008. do 12. lipnja 2009. te Tomislav Petrić od 1. rujna 2009. do 31. ožujka 2011.

13.10. Uvidom u dopis Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine od 8. veljače 2021. utvrđeno je da u razdoblju od 11. kolovoza do 29. listopada 2008. Tomislav – gradnja d.o.o. Novi Marof nije imalo suglasnost za obavljanje djelatnosti građenja i izvođenja pojedinih radova na građevinama.

13.11. Uvidom u izvadak iz obrtnog registra za obrt "TOMI-SLAV gradnja" od 13. prosinca 2021. utvrđeno je da je isti osnovan 4. prosinca 2003., a prestao je s radom 17. ožujka 2009., registriran je sa sjedištem na adresi Varaždin, Ludbreška 5, njegov je vlasnik bio Tomislav Petrić, a Slavko Petrić registriran je kao zidar 1. siječnja 2004.

13.12. Uvidom u povijesni izvadak iz sudskog registra za Tomislav–gradnja d.o.o. Novi Marof, Matije Gupca 14, utvrđeno je da je kao jedina osoba ovlaštena za zastupanje bio upisan Tomislav Perić kao direktor, koji je bio i jedini osnivač odnosno član društva, dok nema upisa koji bi se odnosili na Slavka Petrića.

14. Tomislav Petrić, direktor pravnog prednika tužitelja Tomislav-gradnja d.o.o., u pogledu sklapanja ovdje predmetnog ugovora o izvođenju radova na objektu tuženika, iskazuje da je taj ugovor njegov otac Slavko Petrić sklopio s tuženicima, koliko mu je poznato nije oko toga ništa napisano. Naime, njegov otac radio je u firmi Tomislav-gradnja d.o.o., jer je i slične struke kao on, iskusan je, već godinama u tom poslu, pa o nekim stvarima zna i više od njega, pa je on u firmi bio opunomoćen za ugovaranje i odrađivanje poslova te za naplatu poslova, a na taj način sklopili su na desetke poslove, pri tome misli na činjenicu da je njegov otac ugovarao poslove, s obzirom da je on stariji te ima i više poznanstava. U pogledu konkretnog posla iskazuje da je otac došao kući te mu je rekao da imaju posao na Vinici te da ga je ugovorio s tuženicima odnosno s Tihomirom i Selmom Rožmarić. Što se tiče načina na koji je 2. tuženica Selma Rožmarić sudjelovala u sklapanju ugovora, ne može reći s kim je direktno njegov otac ugovarao posao, s obzirom na to da nije bio prisutan, zna samo da je njegov otac rekao da je posao dogovorio s tuženicima. Stoga mu nije poznato niti da li je 2. tuženica nešto naručivala, davala upute, odnosno tko je konkretno bilo što naručivao u pogledu ovdje predmetnog posla. Nije mu poznato niti je li njegov otac prije ugovaranja ovog posla poznavao tuženike, samo mu je poznato da je 1. tuženik odvjetnik, a ne zna je li eventualno njegov otac imao s njim kakve kontakte i u smislu nekakvog odvjetničkog posla. Njegov otac radio je u Tomislav-gradnja d.o.o. na radnom mjestu radnik - zidar, no mogao je i ugovarati poslove, na što ga je on ovlastio, naime Slavko Petrić u d.o.o. nije bio direktor, ali radilo se o manjoj obiteljskoj firmi sa 4-5 zaposlenih, te su se oni dogovorili da on više radi grubu građevinu, a Tomislav

Petrić više završne radove, te ga je ovlastio da ugovara i naplaćuje poslove. U svezi toga imali su i pismenu potvrdu koja je bila u knjigovodstvu, a ne zna točno kada je tu potvrdu izdao, bilo je negdje odmah na početku kako su osnovali firmu, a radi se o izjavi od 1. prosinca 2007. Ne zna da li je Slavko Petrić tu potvrdu predočavao strankama s kojima su radili, valjda ju je predočavao kada ga je netko pitao, a nije mu poznato da li ju je predočio tuženicima s obzirom na to da nije bio prisutan. Iskazuje da je otac inače i u ranijem periodu negdje otprilike 80-ih i 90-ih pa do 2001. imao svoj obrt u kojem se bavio građevinom, no onda je bio nešto bolestan pa je on sam otvorio svoj obrt Tomi-slav gradnja, koji je bio prijavljen u Varaždinu, Ludbreška 5, no kako je u okviru tog obrta imao i restoran, što je bilo komplicirano za voditi, taj obrt su zatvorili, a 3-4 godine prije toga otvorili su firmu Tomislav-gradnja d.o.o. Njegov otac bio je zaposlenik obrta nekoliko mjeseci odnosno možda 6 mjeseci do godinu dana i to odmah u početku kada je obrt otvoren, a otvoren je 2004., dok je zatvoren 2009. godine. Obrt se sa d.o.o. možda preklapao godinu do dvije, d.o.o. je radio oko 5 godina, no ne može se točno vremenski izjasniti, ali se ti podaci vide iz registra. Radove su izvodili zaposlenici Tomislav-gradnja d.o.o. i to konkretno je u 90% vremena bio prisutan Ivan Martinić, Tomislav Česi, kao i Slavko Petrić koji je također izvodio radove, a bili su prisutni i radnici koji su inače u to vrijeme zajedno s njime radili na jednoj poliklinici u Zagrebu, ali su došli kao ispomoć prilikom izvođenja pojedinih radova te je tako i on tamo bio prisutan nekih 4 do 5 puta i to zbog fizičke pripomoći kod betonaže deke. Nije bilo potrebe da dolazi zbog nekih drugih razloga budući da je njegov otac bio samostalan u vođenju posla te je sve obavljao, vozio dečke, i općenito vodio gradilište. Radove je izvodio i Josip Stričak koji je bio građevinski obrtnik, kojega su angažirali kao podizvođača po potrebi.

15. Prvotужenik Tihomir Rožmarić iskazao je da je 2005., 2006. godine zastupao Gordanu, Slavka i Tomislava Petrića u postupcima pred poreznom upravom s obzirom na to da su bili u poreznim blokadama. U to vrijeme odlučio je urediti staru kuću na svom imanju u Vinici te je dao zadatak projektantu Jakšiću da izradi idejni projekt. Tom prilikom utvrđeno je da međašna linija u zapadnom dijelu sa susjednom nekretninom siječe temelj za 1,5 m, a to je bila prepreka za ishođenje građevinske dozvole. Ovaj problem naknadno je riješen na način da je kupio susjednu parcelu, ali u to vrijeme zbog tog razloga nije mogao ishoditi građevinsku dozvolu, a iz istog razloga niti Jakšić nije mogao napraviti glavni projekt s troškovnicima. Iz tog razloga građevinske firme kojih je dosta poznavao nisu htjele prihvatiti taj posao, a on je imao i dosta dužnika koji su mu tada nudili građevinski materijal te se tako i Slavko Petrić ponudio, s obzirom da nema novaca jer je stalno bio u blokadi, da mu odradi dio poslova kao kompenzaciju za neplaćene odvetničke usluge i to kako za svoj dug, tako i za dug od supruge i sina Tomislava. Upravo zato, dakle zbog toga što se nijedna firma nije htjela upustiti u izvođenje radova jer nije bilo građevinske dozvole, 1. tuženik je izvođenje radova ugovorio sa Slavkom Petrićem, te tada nije bilo nikakvog govora o tome da bi izvođač bila nekakva firma niti obrt. U to vrijeme 1. tuženik niti nije znao da postoji firma Tomislav-gradnja d.o.o., a niti obrt Tomi-slav gradnja. Sve su dogovarali usmeno, dakle nisu pismeno ništa sastavili, i to su ugovarali isključivo Slavko Petrić i on, dakle 1. tuženikova supruga s time nema nikakve veze, jer su to mahom ugovarali u njegovoj kancelariji u Varaždinu kao i na samom gradilištu. Štoviše njegova supruga se tome i protivila. Tomislava Petrića na gradilištu nije vidio niti jedanput, iako je tamo prvotужenik često dolazio jer je imao konje te bi znao doći popodne ili navečer, a niti je ikada o predmetnom gradilištu s njime progovorio jednu riječ, a niti je njega zvao niti mu pisao. Ističe i kako tamo na licu mjesta nije bilo niti jednog vozila na kojem bi stajala

naznaka bilo kakvog obrta ili d.o.o. Izjavu od 1. prosinca 2007. u kojoj stoji da je Slavko Petrić ovlašten sklapati ugovore za Tomislav-gradnju d.o.o. nikada nije vidio niti mu je predočena. Prilikom dogovaranja posla Slavko Petrić nije mu predočio nikakvu pisanu dokumentaciju, pa tako niti nikakvu pisanu ponudu, a tek mu je u prosincu 2008. predočio ponudu i obračun, na što je odgovorio dopisom od 9. prosinca 2008. da taj obračun ne prihvaća. Nije mu poznato čiji su bili zaposlenici radnici koji su tamo radili, no radilo se o 3 do jednom prilikom maksimalno 5 ljudi koji su po njegovoj procjeni, sudeći po starosti od uglavnom preko 60 godina, bili umirovljenici, no te ljude ne pozna, a nije mu poznat niti spomenuti Josip Stričak.

16. Drugotuženica Selma Rožmarić iskazala je da nikada nije sklopila nikakav ugovor niti s tužiteljem niti sa Slavkom Petrićem, naime ona je laik u tim stvarima, te nije niti usmeno ništa dogovarala sa Slavkom Petrićem. Njega je upoznala jednom prilikom, prije izvođenja ovih radova u odvjetničkoj kancelariji svojeg supruga, te joj je po tome poznato da je bio u velikim brigama i financijskim problemima, a zna i da se ponudio za obavljanje radova budući da je bio dužan za odvjetničke usluge njezinom suprugu. Istaknula je da je Tomislava Petrića vidjela svega jedanput na gradilištu, no s njime nije ništa dogovarala niti je sklopila bilo kakav ugovor. Štoviše ona usmeno s nikim nije dogovarala izvođenje bilo čega od ovih radova jer je zapravo u to vrijeme bila i protiv toga da se bilo što radi na tom imanju. U vezi ovdje predmetnih radova nikada se nije sastala sa Slavkom Petrićem, niti je s njime bila u kontaktu prilikom izvođenja radova. Na gradilište je rijetko dolazila te je tamo zapravo i vidjela Slavka Petrića, ali mu nije davala nikakve upute ni narudžbe budući da o tome ništa ne zna te nije kompetentna. Ona se više uključila u cijelu priču kada su počeli završni radovi odnosno unutrašnje uređenje. Nikada nije vidjela bilo kakvu dokumentaciju koja bi joj bila prezentirana, pa tako nije vidjela niti ponudu, obračun, a niti izjavu koje je dokumente tužitelj priložio u spis. Vidjela je samo tužiteljev račun kada je došao poštom. Vikendom bi došla pogledati, no u dogovorima oko gradnje nije sudjelovala. Nikada nije ni čula za postojanje trgovačkog društva Tomislav-gradnja d.o.o. kao ni obrta Tomislav-gradnja, Slavko Petrić govorio je samo o svom obrtu i problemima koje ima s obrtom, a o čemu je govorio na samom početku kada ga je upoznala u suprugovoj kancelariji. Ne sjeća se koliko je osoba izvodilo ove radove niti zna čiji su to bili zaposlenici.

17.1. Svjedok Slavko Petrić iskazao je na ročištu 25. ožujka 2021. (kod kojeg je iskaza u cijelosti ostao i prilikom saslušanja 27. rujna 2022.) da je Tihomira Rožmarića poznavao otprije te ga je negdje na proljeće 2008. prvotuženik nazvao da planira neke građevinske radove, pa da li bi se on toga prihvatio, budući da je znao da je građevinske struke. Rekao mu je da on više nema firmu, da njegov sin ima firmu i da je kod njega zaposlenik. Otišao je k njemu u njegovu kancelariju, gdje mu je pokazao neke projekte i onda su otišli na lice mjesta u Marčan na Vinici, da pogleda što bi trebalo i usmeno su se dogovorili. Nisu ništa pismeno dogovarali niti ugovarali jer su se poznavali. Dogovorili su da po završetku radova naprave završni račun, a njegov sin je sačinio od strane svoje firme ponudu što će se raditi i koliko će stajati, neki princip suradnje. Svjedok je to prihvatio jer je i s drugima tako već surađivao i radio, pa nije smatrao da će biti ovdje problem. Svjedok iskazuje da je prvotuženiku pokazao tu ponudu i on je rekao dobro, kad će biti gotovi radovi da će se po količini materijala i satovima rada načiniti završni račun i da on njemu vjeruje, baš kao što je i svjedok vjerovao prvotuženiku. Poslove je dogovarao s Tihomirom Rožmarićom, ali i sa Selmom Rožmarić, ona je u 80% susreta i dogovora bila prisutna. Na pitanje da li je

ona davala kakve upute, da li je i njoj predočavao račune ili specifikacije obračune rada na novom objektu, iskazao je da njoj to nije predavao, možda su sjedili svi troje pa je on na stol stavio tu dokumentaciju, a ona ju je uzela, ali baš konkretno njoj nije predočavao upitano. Na pitanje da li je ikad Selma Rožmarić nešto od njega konkretno naručila u smislu rada na objektu u Vinici ili odobrila, odgovorio je da kada je došla, ona je rekla što i kako treba npr. u novom objektu trebalo je biti jacuzzi. Ne sjeća se više konkretno, ali ona je bila aktivna s Tihomirom kad je došla na gradilište. Na pitanje jesu li Selmi Rožmarić ikada prezentirane vrste, količine i cijene radova i materijala, pa da je ona iste odobrila ili naručila, odgovorio je potvrdno te pojasnio da sve što je tražio Tihomir Rožmarić, tražila je i Selma Rožmarić, dapače ona je čak i češće znala reći što hoće na objektu, Tihomir je znao otići Kerhatu i razgovarati nešto oko konja, a ona je rekla: "Slavko, daj ovako učini, neka se tako napravi" i on je to prihvatio. Na pitanje da li je njegov sin ikada sudjelovao u ugovaranju tih poslova, odgovorio je da je on sve sam ugovorio, a njegov sin je vodio administraciju i financije. Dodao je i da je Selma dala 10.000,00 kn na ime radova na novom objektu 31. prosinca 2008., i da je dala 20.000,00 kn za radove na starom objektu Tomislavu Kerhatu.

17.2. Na ročištu 27. rujna 2022. svjedok Slavko Petrić iskazao je u pogledu ugovaranja radova da je prvi kontakt vezano uz ugovaranje predmetnog posla imao s prvotuženikom, točnije on je njega zvao da ima nešto za raditi nakon čega je došao kod njega, a sve ostale angažmane i kontakte imao je sa oboje tuženika koji su uvijek zajedno dolazili na gradilište. Prvotuženik ga je nazvao jer je znao da je radio građevinu te ga je pitao da li još uvijek radi, na što mu je rekao da radi, ali u firmi od svog sina te da on to može napraviti. Tada prvotuženiku nije predočio nikakvu dokumentaciju, nije ga to ni tražio, inače bi predočio sve što treba. U firmi nije bio direktor, ali firma odnosno Tomislav Petrić kao direktor ovlastio ga je da može i ugovarati poslove i to jednim dokumentom, radi se o izjavi od 1. prosinca 2007., koju prvotuženiku nije predočio, jer ga to nije niti pitao, a u suprotnom bi mu predočio sve što bi tražio. Što se tiče ugovaranja naknade za predmetne radove, iskazuje da nije točno da bi prvotuženik kao odvjetnik njega zastupao u nekim pravnim stvarima, a naročito ne firmu Tomislavgradnja, čak je i daleko prije izvođenja ovih radova protiv njega vodio neki postupak, te je netočno da bi ugovorili nekakvu kompenzaciju dijela cijena za radove s odvjetničkim troškovima. Osim toga čak i da je Odvjetnički ured Rožmarić njega zastupao osobno, to nema veze sa firmom.

18.1. Svjedoci Tomislav Česi i Ivan Martinić nisu iskazivali konkretno o načinu ugovaranja predmetnih poslova odnosno o osobama koje su sudjelovale u sklapanju predmetnog ugovora, očigledno nemajući o tome nikakvih neposrednih saznanja budući da isto nije bilo u okviru poslova njihovih radnih mjesta, već su jedino potvrdili kako su u to vrijeme bili zaposlenici Tomislav –gradnje d.o.o. te da su izvodili radove na dva objekta kod tuženika u razdoblju od proljeća do jeseni 2008. Pri tome valja reći da iz naprijed navedenih podataka HZMO o osiguranicima prijavljenim kod Tomislav –gradnja d.o.o. u predmetnom razdoblju proizlazi da je Ivan Martinić prijavljen kao osiguranik tek od 15. rujna 2008. iako je sam iskazao da je radio u Vinici kod tuženika 6 – 7 mjeseci u razdoblju od ljeta do jeseni, što bi značilo i prije no što je prijavljen kao osiguranik Tomislav – gradnja d.o.o.

18.2. Svjedok Marko Đurin, saslušan 27. travnja 2021., iskazivao je također samo o vrsti radova koji su se obavljali na predmetnoj lokaciji, ali ne i o ugovaranju poslova, očigledno također nemajući neposrednih saznanja o tome. Budući da su stranke dale suglasnost da se njegov iskaz pročita i iz spisa Općinskog suda u Križevcima broj K-127/11, uvidom u zapisnik o njegovom saslušanju od 10. studenoga

2011. utvrđeno je da je isti angažiran od strane tuženika za obavljanje određenih radova na objektu u Vinici, no niti u tom iskazu nije iznosio nikakve navode o ugovaranju predmetnog posla izjavivši da ne zna na koji način su tuženici i Tomislav Petrić sklapali pravni posao, a na gradilištu je desetak puta vidio Tomislava Petrića za kojeg je shvatio da je dolazio u kontrolu i svojim osobnim automobilom, dok je Tomislavov otac bio cijelo vrijeme prisutan na gradilištu.

18.3. Svjedok Tomislav Kerhat, koji je u to vrijeme radio na održavanju imanja tuženika, iskazao je na ročištu 25. ožujka 2021. da mu poznato kako su na imanje dolazili raditi Slavko Petrić s ekipom, no nije mu poznato trgovačko društvo Tomislav – gradnja d.o.o. Iskazao je i kako je na ime poslova koje su obavili Slavku Petriću predao oko 20.000,00 kn jer su tada tuženici bili odsutni, na putu. Kod tog iskaza ovaj svjedok ostao je i prilikom saslušanja 27. rujna 2022. kada je iskazao da su radove izvodili Slavek i njegova ekipa, da je on kontaktirao s njim na licu mjesta te su uglavnom razgovarali o materijalu. Iskazuje da nije vodio nikakve posebne evidencije vezano uz izvođenje radova. Koliko mu je poznato, Slavko je bilo jedini izvođač radova, odnosno jedini je tamo dolazio sa svojom ekipom. Na upit je li se spominjala kakva firma kao izvođač radova, odgovorio je da je na kombiju na vratima vidio neki natpis firme, no ne sjeća se točno, neki građevinski obrt ili nešto u tom smislu. Na upit je li osim Slavka Petrića i njegovih radnika tamo radio i netko drugi, odgovorio je da je iskope radio neko iz Petrijanca, a ime Josip Stričak mu je poznato, ali ne može se točno izjasniti. Što se tiče isplate novaca, on je u ime Rožmarića izvršio samo jednu isplatu, kada je Slavko rekao da mora isplatiti plaću svojim radnicima, a Tihomir je bio u inozemstvu, te mu je Selma dala 20.000,00 kn koje je on predao Slavku Petriću. Ne zna na koje se to radove točno odnosilo jer on s njim nije ništa ugovarao.

19.1. Analizirajući iskaze saslušanih osoba koji su iznosili saznanja o sklapanju predmetnog ugovora, dakle iskaze Tomislava Petrića kao direktora pravnog prednika tužitelja, svjedoka Slavka Petrića kao neposrednog sudionika predmetnog posla te iskaze prvo i drugotuženika, sud je prije svega ocijenio osnovanim prigovor promašene pasivne legitimacije drugotuženice Selme Rožmarić. Naime, iako je Tomislav Petrić iskazao da je njegov otac Slavko Petrić kao ovlaštena osoba trgovačkog društva Tomislav – gradnja d.o.o. ugovorio posao s oboje tuženika, isti je nesigurno i neuvjerljivo iskazao o sudjelovanju drugotuženice Selme Rožmarić u sklapanju konkretnog ugovora, iskazujući da ne može reći s kim je direktno njegov otac ugovarao posao budući da nije bio tome prisutan, a niti mu je poznato je li drugotuženica nešto naručivala, davala upute, te je iz njegovog iskaza očito da on osobno s drugotuženicom niti nije imao nikakve neposredne kontakte vezano uz ugovaranje i obavljanje predmetnog posla. Navedeno proizlazi i iz iskaza same drugotuženice koja iskazuje da je Tomislava Petrića vidjela svega jednom, no da s njime nije ništa dogovarala niti sklopila bilo kakav ugovor (a da to nije učinila niti sa Slavkom Petrićem), sve kako je to detaljnije naprijed izneseno o sadržaju njezinog iskaza, u kojem je ista više puta istaknula da je laik, te da nije davala niti bilo kakve upute odnosno naloge u pogledu izvođenja radova, te da se zapravo u to više uključila kada je počelo unutrašnje uređenje (kada je završio posao na grubim radovima čija je naplata predmet ovog postupka), a koji je iskaz na sud ostavio uvjerljiv dojam. To u svom iskazu potvrđuje i prvotuženik Tihomir Rožmarić koji, jednako kao i tuženica, iskazuje da se ona štoviše i protivila bilo kakvim radovima na imanju u to vrijeme (što navodi i sama drugotuženica). Svjedok Slavko Petrić, koji je neposredno sudjelovao u ugovaranju predmetnog posla, prilikom iskazivanja na raspravi od 25. ožujka 2021. niti sam nije izričito iskazivao o Selmi Rožmarić kao investitoru odnosno naručitelju posla, već je

iskazivao da ga je radi izvođenja predmetnih radova nazvao prvotuženik Tihomir Rožmarić, te je iskazivao samo o dogovorima s prvotuženikom Tihomirom Rožmarićem – o odlasku u njegovu kancelariju radi dogovora, o dogovaranju plaćanja radova s prvotuženikom te o izradi završnog računa, o pokazivanju ponude prvotuženiku s kojim je i dogovarao naplatu, dok je drugotuženicu spomenuo jedino u kontekstu isplate iznosa od 10.000,00 kn dana 31. prosinca 2008. i to u situaciji kada je najprije tražio 1. tuženika Tihomira Rožmarića u njegovoj kancelariji kamo ga je on, kako to navodi svjedok, pozvao, a kad prvotuženika nije našao, tek je tada otišao do drugotuženice na njezino radno mjesto te mu je tada ona isplatila 10.000,00 kn. Dakle, prilikom iskazivanja svjedok Slavko Petrić spomenuo je drugotuženicu samo u kontekstu ovog plaćanja spomenutih 10.000,00 kn, i to nakon što plaćanje prethodno nije uspio ishoditi od prvotuženika, a tek je odgovarajući na izričita pitanja punomoćnika stranaka o načinu na koji je drugotuženica sudjelovala u ugovaranju poslova iskazivao o tome da je ista bila prisutna u 80% susreta i dogovora te da joj bila na uvidu dokumentacija kada su sjedili svi troje, iako je sam potvrđuje da konkretno njoj tu dokumentaciju nije predočavao. U pogledu konkretnih narudžbi izvođenja radova od strane drugotuženice iskazao je da bi drugotuženica došla i rekla što i kako treba te da sve što je tražio prvotuženik, tražila je i drugotuženica, čak i češće iskazujući što hoće na objektu. Na ročištu 27. rujna 2022. Slavko Petrić iskazao je i da je, osim prvog kontakta vezano uz ugovaranje poslao prvotuženikom, sve ostale angažmane i kontakte imao s oba tuženika koji su uvijek zajedno dolazili na gradilište. Međutim, valja reći da samo prisustvo drugotuženice usmenim dogovorima ovog svjedoka i prvotuženika, po stavu ovoga suda, ne čini istu ugovornom stranom konkretnog ugovora, a njezino sudjelovanje u razgovorima svjedoka i prvotuženika djeluje kao životno logična činjenica između bračnih drugova (što su prvo i drugo tuženici). Ovo tim više što je, kao što je to između stranaka nesporno te proizlazi iz zemljišnoknjižnog izvotka, prvotuženik vlasnik predmetne nekretnine na kojoj su izvedeni radovi. Isto tako, niti činjenica da je drugotuženica sudjelovala u plaćanju radova predavši svjedoku iznos od 10.000,00 kn ne znači samim time da je upravo ona ugovorila radove kao naručitelj, budući da plaćanje duga za dužnika može izvršiti i druga osoba, tim više što se radi, kako je rečeno, o supruzi prvotuženika. Ovdje se napominje i da je u svom iskazu (obrani) danom kod Općinskog suda u Križevcima u kaznenom postupku broj K-127/11 (rasprava od 22. rujna 2011.) Tomislav Petrić naveo kako je upravo njegov otac Slavko Petrić bio taj koji je obavljao svu komunikaciju oko poslova te ugovarao posao s Tihomirom Rožmarićem, što je bio ovlašten temeljem svog radnog mjesta te se ne sjeća da bi se kao naručitelj radova spominjala i Selma Rožmarić što dovodi u pitanje vjerodostojnost njegovog drugačijeg iskaza danog u ovom postupku.

19.2. Slijedom svega navedenog sud je ocijenio vjerodostojnima iskaze prvo i drugotuženika o tome da drugotuženica nije sudjelovala kao naručitelj radova u ugovaranju konkretnog posla te je stoga ocijenio osnovanim prigovor promašene pasivne legitimacije drugotuženice, zbog čega je u odnosu na drugotuženicu tužbeni zahtjev neosnovan.

20.1. Što se tiče prvotuženika, nije sporno da je on naručio radove na svojoj nekretnini koja se nalazi u Marčanu čiji je isključivi vlasnik, ali je, kako rečeno, sporna aktivna legitimacija tužitelja Stečajne mase iza Tomislav – gradnja d.o.o. u stečaju kao pravnog sljednika Tomislav gradnja d.o.o. u stečaju budući da prvotuženik tvrdi da je ugovarao radove sa Slavkom Petrićem, ali isključivo s njim osobno, a ne s njim u svojstvu bilo kakvog predstavnika trgovačkog društva Tomislav – gradnja d.o.o.

21.1. Nesporno je, dakle, da je upravo Slavko Petrić bio taj koji je obavljao sve dogovore s prvotuženikom, što proizlazi i iz njegovog iskaza kao i iskaza Tomislava Petrića i prvotuženika. Sporno je pitanje je li pri tome prema prvotuženiku nastupao ugovarajući posao osobno u svoje ime ili pak kao ovlaštenu predstavnik trgovačkog društva Tomislav – gradnja d.o.o.

21.2. Kako je naprijed rečeno, uvidom u izvadak za trgovačko društvo Tomislav – gradnja d.o.o. utvrđeno je da Slavko Petrić u sudski registar nije upisan kao osoba ovlaštena za zastupanje ovog trgovačkog društva u smislu članka 41. Zakona o trgovačkim društvima (dalje: ZTD), dakle kao zastupnik ovog trgovačkog društva po samom zakonu. Nadalje, budući da Tomislav Petrić, kao direktor ovog trgovačkog društva, iskazuje kako je Slavko Petrić radio na radnom mjestu zidara, to isti nije mogao predstavljati niti punomoćnika po zaposlenju u smislu članka 43. ZTD budući da radno mjesto zidara sasvim sigurno po redovitom tijeku stvari ne uključuje i sklapanje ugovora s naručiteljima posla. Međutim, Tomislav Petrić, kao i Slavko Petrić tijekom postupka tvrde da je Slavko Petrić od strane Tomislava Petrića kao direktora trgovačkog društva bio posebnom pisanom punomoći – izjavom od 1. prosinca 2007. ovlašten, između ostaloga, na ugovaranje i sklapanje poslova, a što bi značilo da je isti zastupnik po punomoći sukladno čl. 42. ZTD. Pri tome, u svom iskazu Tomislav Petrić navodi da se ova izjava nalazila u knjigovodstvu, te mu nije poznato je li Slavko Petrić prije ugovaranja konkretnog posla ovu izjavu predočio tuženicima s obzirom da ugovaranju posla nije bio prisutan. Sam Slavko Petrić u svom iskazu od 27. rujna 2022. priznaje da ovu izjavu od 1. prosinca 2007. nije predočio prvotuženiku, obrazlažući to činjenicom da ga prvotuženik to niti nije tražio.

21.3. Što se tiče ostale dokumentacije kojom tužitelj nastoji dokazati da je upravo trgovačko društvo Tomislav – gradnja d.o.o. kao izvođač radova sklopilo predmetni ugovor, valja reći da ponuda 74/2008 od 5. kolovoza 2008. te obračun izvedenih građevinskih radova od 25. studenoga 2008. sadrže naziv izdavatelja ovih dokumenata Tomislav gradnje, s naznakom vlasnika Tomislava Petrića, a što doista djeluje nedefinirano budući da je to uobičajeni način označavanja obrta (koji je u to vrijeme Tomislav Petrić također imao otvoren, kao što je to utvrđeno uvidom u izvadak iz obrtnog registra za obrt „TOMI – slav gradnja“), a ne sadrži niti naznaku oblika trgovačkog društva (d.o.o.). Osim toga ova dokumentacija nije ni potpisana niti poštambiljana kako od strane izdavatelja, tako posebno niti od naručitelja radova, a niti u spisu postoje bilo kakvi dokazi o vremenu dostave te dokumentacije naručitelju radova, iz kojih bi proizlazilo da je prvotuženiku kao naručitelju ponuda uručena prije početka radova te da bi prihvaćanjem iste prvotuženik sklopio ugovor s trgovačkim društvom Tomislav – gradnja d.o.o. Također, nedvojbeno je, a kao što to proizlazi iz iskaza svjedoka Slavka Petrića i iskaza Tomislava Petrića, da je obračun radova sačinjen po završetku radova, kao što je i račun od 26. ožujka 2009. na kojem tužitelj temelji svoju tražbinu također izdan nakon završetka radova, pa stoga činjenica da su isti bili izdani od strane trgovačkog društva sama po sebi ne znači automatski i da je upravo to trgovačko društvo sklopilo ugovor kao izvođač radova, tim više što ova dokumentacija također nije potpisana po naručitelju radova iz čega bi proizlazilo njegovo prihvaćanje iste.

21.4. Nadalje, Tomislav Petrić iskazuje da je dolazio na gradilište samo radi fizičke ispomoći kod vršenja većih radova, dok je sve oko radova na tom gradilištu samostalno poduzimao njegov otac. Navedeno je suglasno i iskazu svjedoka Tomislava Kerhata koji iskazuje kako zna da su dolazili "Slavek s ekipom dečki raditi", dok ne zna za Tomislav – gradnju d.o.o. Osim toga, kako je već rečeno, i iz iskaza

prvotuženika i drugotuženice proizlazi da Tomislava Petrića nisu viđali na gradilištu (prvotuženik iskazuje da ga nije vidio nijednom, a drugotuženica da ga je vidjela svega jedanput), niti su s njime imali bilo kakve kontakte vezane uz predmetni posao. Na raspravi 10. studenoga 2011. u kaznenom postupku broj K-127/2011 pred Općinskim sudom u Križevcima svjedok Marko Đurin, čiji je iskaz sud uz suglasnost stranaka pročitao u ovom postupku, kojeg su radi izvođenja određenih radova na iskopima i djelomično rušenju postojećeg objekta angažirali tuženici, u svom je iskazu spominjao obavljanje poslova od strane Tomislav gradnje, ali i sam iskazuje da ne zna na koji su način oštećenici (tuženici) i okrivljeni u tom postupku Tomislav Petrić sklapali pravni posao te potvrđuje da je Tomislava Petrića na gradilištu viđao desetak puta, dok je Slavko Petrić cijelo vrijeme bio prisutan na gradilištu. Dakle, iz iskaza ovih osoba može se zaključiti da je Slavko Petrić na gradilištu nastupao samostalno te je stoga uvjerljiv navod tuženika da je nastupao kao da je on osobno ugovaratelj posla kao izvođač. Tome ide u prilog i činjenica koju iznosi prvotuženik, kako na gradilištu nije bilo istaknute ploče s nazivom izvođača, nikakvih vozila s nazivom trgovačkog društva ili bilo kojih drugih oznaka koje bi upućivale na to da radove izvodi trgovačko društvo. Svjedok Tomislav Kerhat u tom je smislu iskazao da je na kombiju na vratima vidio neki natpis firme, no njegov je iskaz u tom dijelu neprecizan odnosno neodređen budući da se točnog naziva nije mogao sjetiti, pri čemu je naveo i da se radilo o nekom građevinskom obrtu ili nečem u tom smislu, pa tako niti iz tog iskaza ne proizlazi da bi na vozilu bio natpis trgovačkog društva Tomislav gradnja d.o.o.

21.5. Osim toga, Slavko Petrić i sam potvrđuje da je izvodio radove na „starom objektu“ za koje se ne potražuje naknada u ovom postupku te za koji je, kako navodi, primio 20.000,00 kn od Tomislava Kerhata, a potvrđuje da je ove radove izvodio „na crno“, dakle u svoje ime. Iako je prilikom iskazivanja o radovima na dva objekta prilikom prvog saslušanja Slavko Petrić iskazivao o izvođenju tih radova ne praveći razliku između osoba koje su sudjelovale u njihovom izvođenju, prilikom drugog saslušanja 27. rujna 2022. iskazao je da je na objektu za koji se ne potražuje naknada u radovima sudjelovao on osobno s radnicima Josipa Stričaka, dakle ne spominje da su u tim radovima sudjelovali i radnici Tomislav-gradnje d.o.o., no sud smatra kako je takvo naknadno preciziranje njegovog iskaza nevjerodostojno iz razloga što su i sami radnici Tomislav gradnje d.o.o. Tomislav Česi i Ivan Martinić iskazivali kako su radili na oba objekta, pa razlog za ovakav iskaz svjedoka Slavka Petrića sud nalazi u pokušaju opravdanja njegovog rada na tom objektu, kako je sam iskazao, "na crno" odnosno u svoje osobno ime za što je i primio novčani iznos od 20.000,00 kn. Također, upitan što se dalje dogodilo s tih 20.000,00 kn, odgovorio je da mu je taj novac plaćen osobno i ne odnosi se na ovdje predmetni objekt za koji se potražuje naknada u ovom postupku. Pri tome nije navodio da bi dio tog novca isplatio Josipu Stričaku, čiji su radnici, prema njegovom iskazu zajedno s njim radili na tom objektu. Štoviše, iskazao je da je s Josipom Stričakom posao dogovarao Tomislav, te mu je i plaćeno za izvođenje radova, no ne zna je li mu firma platila. S druge strane Tomislav Petrić je prilikom iskazivanja, na upit je li podizvođač Stričak izdao kakav obračun ili račun, izjavio da je podizvođač Josip Stričak to pitanje rješavao s njegovim ocem, dakle Slavkom Petrićem. Stoga se ovdje ukazuje na nedosljednost i nelogičnost ovakvog iskaza svjedoka Slavka Petrića, koja proizlazi i iz presude Općinskog suda u Križevcima broj K-127/11-17 u čijem se obrazloženju navodi kako je Josip Stričak, zidarski obrtnik, izjavio da je kao prijatelj Slavka Petrića po dogovoru s njim obavljao određene poslove na objektu oštećenika (tuženika). Nelogičan je i dio iskaza svjedoka Slavka Petrića da je prvotuženiku pokazao ponudu na koju je prvotuženik pristao uz dogovor da će se završni račun načiniti po okončanju radova, naime iz ponude koja je priložena u spis proizlazi da je

ista sačinjena 5. kolovoza 2008., a po iskazu samog Slavka Petrića, pa i saslušanih radnika tužitelja proizlazi da su radovi počeli znatno ranije te su se odvijali od proljeća do jeseni 2008. kod čega svjedok Slavko Petrić iskazuje da su radovi na objektu za koji se ne potražuje naknada trajali kratko – možda oko tjedan dana zbog čega njihovo odvijanje ne može opravdati toliko raniji početak radova od sastavljanja ponude tim više što svjedok Slavko Petrić iskazuje da su se ti radovi na "malom objektu" odvijali u vrijeme kad su već započeli radovi na ugovorenom objektu, te su već bili iskopani temelji.

21.6. O navedenim radovima na drugom objektu Tomislav Petrić nema saznanja budući da je, upitan prilikom iskazivanja jesu li na istom mjestu bili izvođeni još neki radovi osim ovdje predmetnih za koje se potražuje isplata, odgovorio da nisu koliko je njemu poznato, a niti je mogao objasniti zbog čega su svjedoci – radnici koji su iskazivali o izvođenju radova na predmetnoj lokaciji iskazivali o trajanju tih radova od 6 mjeseci, iz čega proizlazi da on doista nije imao saznanja o radovima koje je Slavko Petrić, po svom vlastitom iskazu, na istoj nekretnini prethodno izvodio "na crno", u svoje osobno ime. Pri tome se onda postavlja pitanje zbog čega bi dio radova (na starom objektu) Slavko Petrić ugovorio i izvodio u svoje ime kao izvođač radova, a ostale radove na istom imanju kao ovlaštenu predstavnik trgovačkog društva, dakle u ime trgovačkog društva kao izvođača radova. Upitan na ročištu 27. rujna 2022. na koji je način razgraničio radove koje je radio on osobno "na crno", a koje Tomislav gradnja d.o.o., svjedok Slavko Petrić odgovorio je da ga je, nakon što su radovi na malom objektu bili gotovi Selma zvala da izračuna koliko će to koštati te da će oni platiti, na što je on izračunao da će koštati oko 20.000,00 kn koje mu je novce dan nakon toga dao Tomislav Kerhat rekavši da mu ih je Selma ostavila za taj posao. Iz ovakvog iskaza proizlazi da svjedok nije direktno odgovorio na postavljeno pitanje, a tek na ponovno pitanje kako je dogovorio da on kao zaposlenik firme te radove izvodi na crno, a ostale radove na veliko objektu firma odgovorio je da je htio pomoći, odnosno na ročištu 25. ožujka 2021. iskazivao je o potrebi hitnog izvođenja radova. Međutim, ovakva obrazloženja svjedoka zbog čega je neke radove izvodio on osobno, a neke je ugovarao u ime trgovačkog društva te izvodio kao njegov zaposlenik, na sud nisu ostavila logičan i vjerodostojan dojam posebno iz razloga što svi ovi radovi, kako na jednom, tako i na drugom objektu očigledno čine jednu vremenski i sadržajno povezanu cjelinu sa očitom svrhom cjelovitog uređenja imanja, te sud na temelju provedenih dokaza ne nalazi nikakve razloge zbog čega bi prvotuzženik ugovarao jedan dio radova sa jednim izvođačem (Slavko Petrić osobno), a drugi dio radova s drugim izvođačem (trgovačko društvo Tomislav-gradnja d.o.o.).

21.7. I činjenica da 10.000,00 kn koje je Slavko Petrić nesporno primio na ruke u gotovini za ovdje predmetne radove nisu položeni na račun trgovačkog društva govori u prilog činjenici da je upravo on osobno ugovorio i izvodio radove kao njihov izvođač, a činjenica da je trgovačko društvo naknadno sačinilo dokumentaciju – obračun radova i račun kojim traži isplatu naknade za radove ne znači da je upravo ovo trgovačko društvo i ugovorilo posao kao izvođač radova, tim više što je ta dokumentacija sačinjena nakon završetka radova te je tek nakon toga i predočena prvotuzženiku kao naručitelju. Mogući razlog za izdavanje obračuna i računa od strane trgovačkog društva sud stoga nalazi u činjenici da je Slavko Petrić ostao bezuspješan u naplati svoje tražbine za izvršene radove, a kako on sam osobno nije mogao izdati račun (jer više nije imao otvoren obrt) na temelju kojeg bi eventualno i prisilno mogao naplatiti tražbinu, to je učinilo trgovačko društvo.

21.8. S druge strane, prvotuzženik je u svom iskazu dao uvjerljive razloge zbog čega je upravo Slavka Petrića osobno angažirao kao izvođača predmetnih radova, a

koji se razlozi tiču nemogućnosti ishoda građevinske dozvole te angažiranja ovlaštenih izvođača – trgovačkih društava koje se bave izvođenjem građevinskih radova, kao i ugovaranja kompenzacije za neplaćene odvjetničke usluge za dio ugovorenih radova. Iako Slavko Petrić navedeno negira, taj dio njegovog iskaza na sud nije ostavio uvjerljiv dojam kad se sagleda u kontekstu ostalih nedosljednih i proturječnih okolnosti koje proizlaze iz njegovog iskaza na koje je ranije ukazano. Osim toga i iz iskaza prvotuzenika kao i samog Slavka Petrića proizlazi kako je između njih postojao određen odnos međusobnog povjerenja, a zbog čega se i radilo o neformalnim tj. usmenim dogovorima, pa je u tom smislu uvjerljiva i tvrdnja prvotuzenika da je upravo Slavka Petrića osobno angažirao kao izvođača, tim više što i Slavko Petrić, kako je ranije navedeno, iskazuje da je poslove na istoj nekretnini na malom objektu za prvotuzenika obavljao „na crno“, a nije ih ugovorilo trgovačko društvo Tomislav gradnja d.o.o., za čije postojanje prvotuzenik u to vrijeme nije niti znao, a niti mu je o tome predočena bilo kakva dokumentacija iz koje bi proizlazilo da prilikom ugovaranja predmetnog posla Slavko Petrić nastupa kao ovlašten predstavnik nekog trgovačkog društva.

21.9. Ističe se da i iz pisanih izvjava Marijana Lazara, Marka Đurina i Tomislava Kerhata priloženih u spis, čiji je sadržaj naveden pod točkom 13.6. obrazloženja proizlazi da je "građevinske radove izvodio Slavko Petrić sa firmom svoga sina Tomislava" te da je "navedeni izvođač" svakodnevno dolazio na gradilište sa pet do šest djelatnika, pa i iz sadržaja ovih izvjava proizlazi da je naglasak na Slavku Petriću kao izvođaču koji je radove izvodio sa firmom svoga sina Tomislava, dakle kao izvođač nije izričito navedeno trgovačko društvo Tomislav-gradnja d.o.o.

21.10. Slijedom svega navedenog sud je ocijenio osnovanima tvrdnje prvotuzenika kako je predmetni posao odnosno ugovor sklopio sa Slavkom Petrićem osobno, a ne s njime kao ovlaštenim predstavnikom odnosno zastupnikom po punomoći trgovačkog društva Tomislav – gradnja d.o.o.

22.1. Unatoč prednje navedenom utvrđenju sud nije ocijenio osnovanim prvotuzenikov prigovor pomanjkanja aktivne legitimacije tužitelja. Naime, iz iskaza svjedoka Ivana Martinića, Tomislava Česi, Slavka Petrića, kao i Tomislava Petrića sud je kao nedvojbeno utvrdio da su svi ovdje navedeni sudjelovali u obavljanju ovdje predmetnih radova za koje se potražuje isplata, pri čemu svi oni iskazuju da su u tome sudjelovali kao zaposlenici trgovačkog društva Tomislav – gradnja d.o.o. Kod toga se ističe da iz podataka HZMO, navedenih pod točkom 13.9. obrazloženja proizlazi da su kao osiguranici prijavljeni kod Tomislav – gradnja d.o.o. Novi Marof evidentirani: Slavko Petrić u razdoblju od 1. studenoga 2007. do 20. lipnja 2009., Ivan Martinić u razdoblju od 15. rujna 2008. do 30. studenoga 2009., Tomislav Česi od 1. ožujka 2008. do 12. lipnja 2009. te Tomislav Petrić od 1. rujna 2009. do 31. ožujka 2011., odnosno da su Ivan Martinić i Tomislav Petrić kao osiguranici prijavljeni nakon završetka predmetnih radova koji su se odvijali do jeseni 2008. (iako je Tomislav Petrić u isto vrijeme bio u svojstvu direktora ovog trgovačkog društva), no za ovaj postupak nije od utjecaja činjenica jesu li imenovani kod tog trgovačkog društva u određenom periodu eventualno radili neprijavljeno ("na crno").

22.2. Budući da je, kako je naprijed obrazloženo, sud utvrdio da je predmetni ugovor s prvotuzenikom sklopio Slavko Petrić osobno, sud utvrđuje da je imenovani angažirao trgovačko društvo Tomislav – gradnja d.o.o. radi konkretnog određivanja radova koje je on osobno kao izvođač ugovorio s prvotuzenikom, a što je sukladno odredbi članka 600. ZOO prema kojoj, ako iz ugovora ili naravi posla ne proizlazi što drugo (a što nije slučaj u ovom konkretnom poslu), izvođač nije dužan posao odraditi

osobno, iako i u tom slučaju i nadalje odgovara naručitelju za izvršenje posla (stavak 2.), a sukladno članku 601. ZOO odgovara za osobe koje su po njegovu nalogu radile na poslu koji je preuzeo kao da ga je sam izvršio. U takvom slučaju ukazuje se relevantnom odredba članka 602. ZOO prema kojoj se za naplatu svojih tražbina prema izvođaču njegovi suradnici mogu obratiti neposredno naručitelju i zahtijevati od njega da im isplati te tražbine na teret iznosa koji u tom času duguje izvođaču. Upravo to je odredba koja, po ocjeni ovoga suda, tužitelju daje aktivnu legitimaciju u ovom postupku na traženje isplate za radove izvršene u svojstvu suradnika izvođača radova (Slavka Petrića). Međutim, tužitelj je u tom slučaju dužan dokazati koje je točno radove putem svojih zaposlenika obavio, a za koje može od naručitelja neposredno tražiti isplatu. Ovo je bitno iz razloga što je provedenim dokazima u postupku utvrđeno da je dio radova kao podizvođač (tj. također suradnik izvođača radova Slavka Petrića kojega je angažirao Slavko Petrić osobno, kako to proizlazi i iz obrazloženja presude Općinskog suda u Križevcima broj K-127/2011-17), obavio i Josip Stričak zajedno sa svojim radnicima, te stoga za taj dio radova tužitelj kao također jedan od suradnika izvođača, ne bi imao pravo potraživati isplatu. Slijedom navedenog, kako bi se utvrdila eventualna obveza naručitelja na isplatu prema tužitelju za radove koje je obavio tužitelj putem svojih zaposlenika, valjalo bi konkretno navesti točno koji su to radovi i u kojim količinama izvršeni po zaposlenicima Tomislav – gradnja d.o.o., kao i je li naknada za te radove u okviru iznosa koji naručitelj radova duguje izvođaču (Slavku Petriću).

22.3. Tijekom postupka nesporno je utvrđeno da tužitelj nije vodio građevinski dnevnik, a niti drugu dokumentaciju vezano uz izvođenje posla, što Tomislav Petrić i Slavko Petrić objašnjavaju činjenicom da investitor nije osigurao nadzornog inženjera koji bi taj dnevnik provjerio. Nadalje, na očevidu 8. srpnja 2021. vještakinja je zatražila dokaznicu mjera s količinama i jediničnim cijenama ili eventualno projektnu dokumentaciju kako bi iz iste mogla provjeriti navedene količine te utvrditi ukupnu vrijednost izvedenih radova, nakon čega joj je dostavljena samo projektna dokumentacija te je temeljem iste kao i temeljem iskaza Slavka Perića i drugih svjedoka koji su bili prisutni na očevidu (kako to pojašnjava na ročištu 7. srpnja 2022.) utvrdila ukupnu vrijednost izvedenih radova. Međutim, po prigovoru tuženika koji u podnesku od 13. prosinca 2021., između ostaloga, prigovara da je vještakinja ulazila u dio činjeničnih utvrđenja izvan svoje ovlasti, primjerice kada navodi koje je radove tužitelj izvodio budući da se radi o spornoj činjenici, u pisanom očitovanju od 29. travnja 2022. vještakinja se, između ostaloga, očitovala je da je očevid proveden u fazi kad su svi radovi gotovi te je nemoguće utvrditi koji su točno radovi izvođeni od strane tužitelja, a ona je u svom nalazu i mišljenju navela one radove koji su bili iskazani na očevidu. I nakon toga tuženici su u podnesku od 25. svibnja 2022. ukazivali upravo na taj navod vještakinje smatrajući da ovakav nalaz i mišljenje ne može biti podloga za donošenje presude jer tužitelj ničime nije dokazao koje je radove izvodio, a upravo je na njemu teret dokaza u tom pogledu. Saslušana na ročištu 7. srpnja 2022. vještakinja je, između ostalog, na pitanje smatra li da je idejni projekt dokaz izvedenih radova po tužitelju, odgovorila da ne može reći tko je sve radio te radove te je ona svoj nalaz izradila na temelju iskaza svjedoka, izmjera na licu mjesta i idejnog projekta. Iz navedenog proizlazi, dakle, kako vještakinja eventualno može utvrditi ukupnu vrijednost izvedenih radova na temelju izmjera na licu mjesta i idejnog projekta kao jedinih objektivnih elemenata, no pri tome ne može iskazati tko je sve izvodio te radove, što se sasvim očigledno odnosi i na pitanje u kojoj je mjeri predmetne radove za koje se potražuje naknada izvodio sam tužitelj, a u kojoj mjeri drugi podizvođač (Josip Stričak) kojeg je angažirao izvođač Slavko Petrić. U tom smislu tužitelj u spis nije dostavio nikakve

objektivne dokaze (građevinsku dokumentaciju) na temelju kojih bi se te činjenice sa sigurnošću mogle utvrditi te sukladno tome dopuniti vještačenje utvrđivanjem vrijednosti radova koji su izvedeni upravo po tužitelju odnosno njegovim zaposlenicima (ne i po Josipu Stričaku i njegovim zaposlenicima) sukladno ranije spomenutoj odredbi čl. 602. ZOO. Niti iskazi saslušanih osoba ne mogu poslužiti kao podloga za takvo vještačenje s obzirom da isti nisu u dovoljnoj mjeri određeni, a niti su suglasni. Tako Tomislav Petrić iskazuje da je Josip Stričak izvodio radove po potrebi, ali ne stalno, primjerice kada se zidalo, a ne sjeća se koliko dugo i s koliko ljudi, iako dozvoljava mogućnost da je te radove, kako to proizlazi iz pisane izjave Josipa Stričaka, izvodio od proljeća do jeseni 2008. svakodnevno sa pet do šest djelatnika. Ne sjeća se ni je li Josip Stričak izdao kakav obračun ili račun niti je takva dokumentacija priložena u spis. S druge strane, Slavko Petrić iskazuje da je u radovima sudjelovao kao ispomoć Josip Stričak sa svojim radnicima te da su oni bili skroz prisutni sa dva do tri radnika, a kod betonaže i s više. Iz navedenog vidljivo je kako se niti iz iskaza saslušanih osoba ne može sa sigurnošću utvrditi u kojim je točno radovima, u kojem trajanju, s koliko radnika sudjelovao Josip Stričak, za koji dio radova tužitelj ne bi mogao potraživati naknadu, odnosno s druge strane koje su točno radove odradili sami zaposlenici Tomislav-gradnja d.o.o. za koje bi tužitelj imao pravo potraživati naknadu na teret iznosa koji naručitelj duguje izvođaču Slavku Petriću.

23. Stoga valja primijeniti pravila o teretu dokazivanja iz odredbe čl. 219. ZPP kojom je propisano da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika, a odredbom čl. 221.a ZPP propisano je da ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja. Stoga sud smatra da tužitelj nije uspio dokazati činjenice relevantne za utvrđenje visine njegove tražbine, zbog čega je ocijenio njegov tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovanim.

24. Slijedom navedenog nije bilo potrebe utvrđivati ni iznos naknade za radove koji naručitelj duguje izvođaču, na teret kojeg bi sukladno čl. 602. ZOO suradnik izvođača mogao tražiti naplatu svoje tražbine, koji je iznos očigledno ostao sporan, a to prema sadržaju prvotuženikovog iskaza od 7. srpnja 2022. (u kojem on zapravo tvrdi da više ništa nije dužan s osnova ugovorenih i izvedenih radova jer je dio radova prebijen s naknadom za njegove odvetničke usluge i naknadom za izvršene popravke nedostataka radova, a dio naknade je plaćen – iznosima od 33.000,00 kn, 20.000,00 kn, 10.000,00 kn, 5.000,00 kn za "gablec" i drugim manjim iznosima za benzin i slično) i iskaza svjedoka Slavka Petrića od 27. rujna 2022. (u kojem on osporava sve navedeno osim primitka iznosa od 10.000,00 kn od Selme Rožmarić, odnosno 20.000,00 kn koji se po njegovoj tvrdnji ne odnose na ovdje predmetne radove). Iz istog razloga, odnosno budući da je sud na naprijed obrazloženi način utvrdio da nije osnovan tužbeni zahtjev, nije bilo potrebe posebno razmatrati ni analizirati nalaz i mišljenje građevinske vještakinje Martine Cesar Kelemen u preostalom dijelu (osim onoga što je izneseno u točki 22.3. obrazloženja) kao ni prigovore stranaka na isti odnosno njezina očitovanja na te prigovore.

25. Ocijenivši na taj način tužbeni zahtjev neosnovanim, sud je temeljem čl. 451. st. 3. ZPP u cijelosti ukinuo platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika i to kako u pogledu utužene tražbine, tako i u pogledu troškova ovrhe.

26. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP, pa je tako tužitelj, koji je u cijelosti izgubio spor, dužan tuženicama naknaditi parnične troškove. Tuženicama je, prema troškovniku predanom na ročištu 7. srpnja 2022., priznat trošak ročišta od 1. lipnja 2010., ali ne u zatraženom iznosu od 2.500,00 kn, već u iznosu od 625,00 kn sukladno tbr. 9. toč. 5. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15 i 37/22; dalje: Tarifa) budući da je to ročište odgođeno zbog pokušaja mirnog rješenja spora. Priznat je trošak pripremnog ročišta od 20. ožujka 2019. u iznosu od 2.500,00 kn sukladno tbr. 9. toč. 1. Tarife, a na temelju iste odredbe priznati su i troškovi ročišta za glavnu raspravu od 27. travnja 2021., 25. ožujka 2021. i 7. srpnja 2022., svako u iznosu od po 2.500,00 kn. Trošak ročišta od 27. siječnja 2021. priznat je u zatraženom iznosu od 625,00 kn sukladno tbr. 9. toč. 5. Tarife (ročište odgođeno zbog neuredne dostave poziva za punomoćnika tuženika), a trošak ročišta od 23. veljače 2021. priznat je u zatraženom iznosu od 1.250,00 kn sukladno tbr. 9. toč. 2. Tarife jer se na tom ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima, a temeljem iste odredbe i zbog istog razloga (raspravljanje samo o procesnim pitanjima) trošak ročišta od 21. prosinca 2021. priznat je, umjesto u zatraženom iznosu od 2.500,00 kn, u iznosu od 1.250,00 kn. Priznat je i trošak očevida od 8. srpnja 2021. u iznosu od 2.500,00 kn sukladno tbr. 9. toč. 7. Tarife. Što se tiče podnesaka, nije priznat trošak prigovora protiv rješenja o ovrsi budući da su prigovor podnijeli tuženici osobno, a ne po punomoćniku odvjetniku. Trošak podneska od 21. ožujka 2012. priznat je u iznosu od 625,00 kn (umjesto zatraženih 2.500,00 kn) budući da se radi o očitovanju na podnesak tužitelja kojim se isti očitovao nakon podnošenja prigovora protiv rješenja o ovrsi, pa sud ocjenjuje da se radi o podnesku iz tbr. 8. toč. 3. Tarife. Nisu priznati troškovi podneska od 21. ožujka 2019. budući da istim tuženici dostavljaju podatke (brojeve računa tužitelja i rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu od 5. studenoga 2013.) koje su mogli dostaviti već na pripremno ročište te podneska od 29. travnja 2019. kojim punomoćnica tuženika ispričava svoj nedolazak na sljedeće ročište jer se radi o razlogu na strani tuženika odnosno njegove punomoćnice, pa sud navedene podneske ne ocjenjuje potrebnima za vođenje parnice u smislu članka 151. ZPP. Priznat je trošak podneska od 13. prosinca 2021., kojim su se tuženici očitovali na nalaz vještakinje, u zatraženom iznosu od 2.500,00 kn temeljem tbr. 8. toč. 1. Tarife, dok je trošak podneska od 25. svibnja 2022., umjesto u zatraženom iznosu od 2.500,00 kn, priznat u iznosu od 625,00 kn sukladno tbr. 8. toč. 3. Tarife jer u istom tuženici, čije je očitovanje sud zatražio nakon očitovanja vještakinje na njihove prigovore, samo ponavljaju svoje ranije iznesene prigovore. Na navedene priznate troškove u ukupnom iznosu od 20.000,00 kn priznat je i zatraženi PDV sukladno tbr. 42. Tarife u iznosu od 5.000,00 kn, što ukupno iznosi 25.000,00 kn, te je priznato i zatraženo uvećanje za zastupanje više osoba sukladno tbr. 36. toč. 1. Tarife u iznosu od 2.500,00 kn. Nije priznat zatraženi trošak pristojbe na presudu budući da tuženici nisu obveznici plaćanja ove pristojbe sukladno čl. 3. st. 2. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" 118/18). Priznat je i zatraženi trošak rasprave od 27. rujna 2022. (zatražen na tom ročištu) i to u zatraženom iznosu od 2.500,00 kn uvećano za PDV, odnosno ukupno 3.125,00 kn sukladno tbr. 9. toč. 1. i tbr. 42. Tarife. Na taj način tuženicama su priznati ukupni troškovi postupka u iznosu od 30.625,00 kn koje im je na temelju čl. 154. st. 1. ZPP dužan naknaditi tužitelj, kako je to i odlučeno u točki II/ izreke presude.

U Varaždinu 27. listopada 2022.

Sutkinja
Dubravka Kraljić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka može u roku od 15 dana od dana dostave iste izjaviti žalbu. Žalba se podnosi ovome sudu, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:

1/ Tužitelj po punomoćniku Marku Hreljcu, odvjetniku iz Varaždina

2/ Tuženici po punomoćnici Lei Kalda, odvjetnici iz Zagreba

Broj zapisa: **eb313-f7587**

Kontrolni broj: **078b6-941fa-42d3e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Dubravka Kraljić, O=OPĆINSKI SUD U VARAŽDINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.